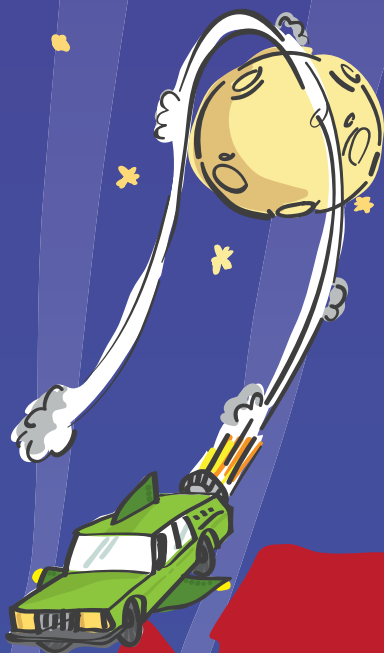
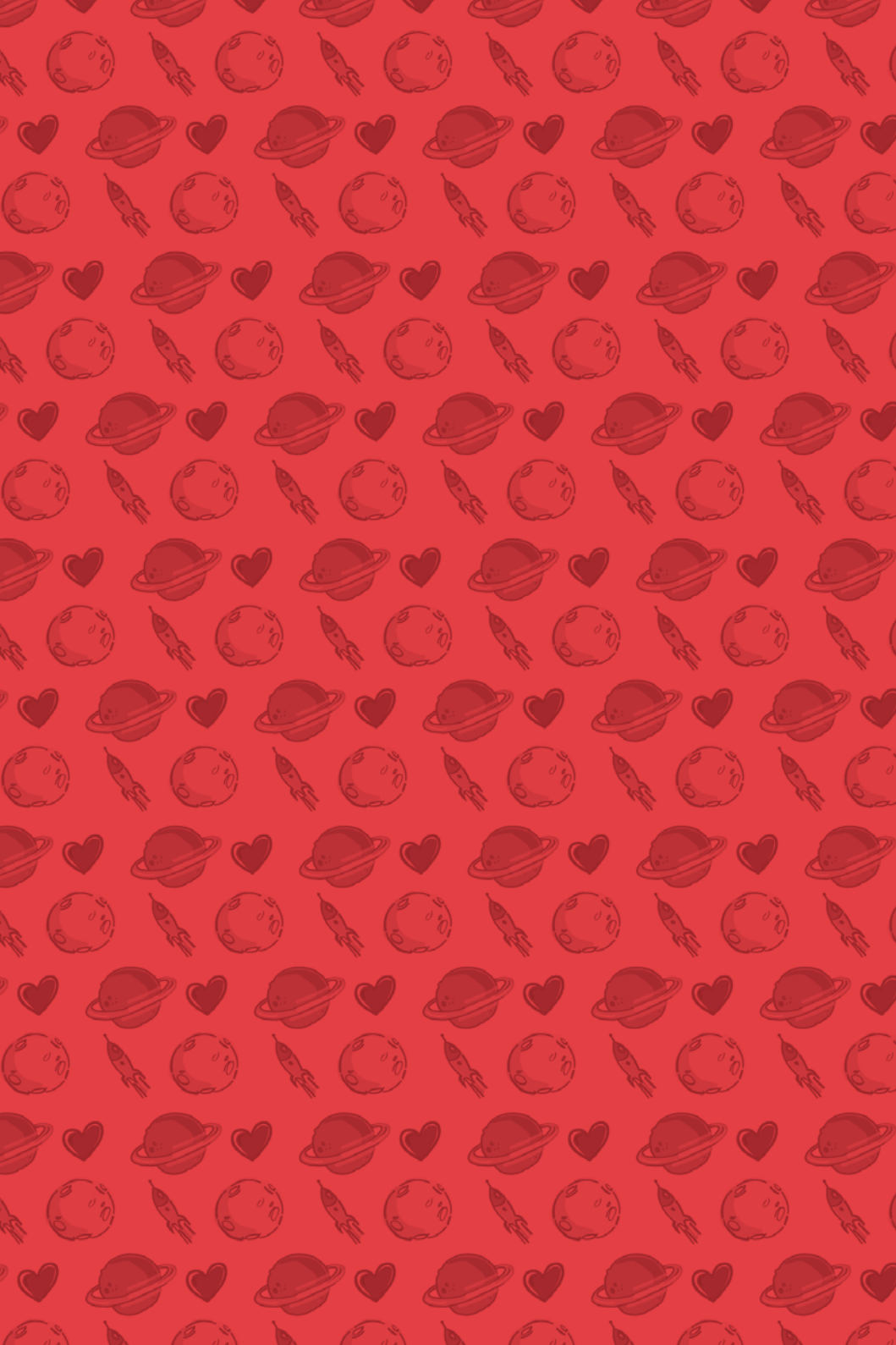

Sven Gerhardt

Filippa rejser til månen

Sven Gerhardt

Filippa rejser til månen

Kapitel 1

Nu sker det snart: Den første sommerferie i Filippas liv. Seks lange uger uden vækkeur, uden lunkne ostemadder og uden lektier.

Filippa glæder sig sådan, at hun hopper rundt i sit værelse som en hoppebold. Det bliver så sjovt. Men hun glæder sig allermest til, at hun skal ud at rejse med mor og far.

”Hvor skal vi egentlig hen i ferien?” spørger Filippa sine forældre, mens de spiser aftensmad. Mor og far kigger på Filippa, som om hun pludselig har forvandlet sig til en elefant.

Så ser mor og far på hinanden og tager hver en ordentlig slurk vand.

"Jo altså," begynder mor.

"Ja," siger far.

Filippa forstår ingenting. Far tager en slurk mere, og så siger han med rolig stemme:

"Det med ferien bliver desværre ikke til noget. Bilen skal på værksted, og det bliver dyrt. Måske er vi endda nødt til at købe en ny, og så bliver det endnu dyrere."

"Ja," siger mor, "og vi har jo også en baby på vej." Hun stryger sig forsigtigt over den kuglerunde mave. "Sådan en rejse bliver alt for besværlig for mig."

Filippa ville ønske, at hun faktisk kunne forvandle sig til en elefant. Eller til

en flue. Så kunne hun bare flyve væk fra det hele. Det kribler nemlig pludselig så mærkeligt i hendes mave, og hun kan ikke sidde stille længere.

Hun springer op fra stolen. Det er lige før hun vælter tallerkenen ned fra bordet.

”Men I har jo lovet det!” råber hun, og nu løber der store tårer ned ad kinderne på hende. Nu har hun i ugevis forestillet sig, hvordan hun skulle lege med mor og far ved stranden. Hun ville sende et postkort til sine bedste venner Julie og Peter.

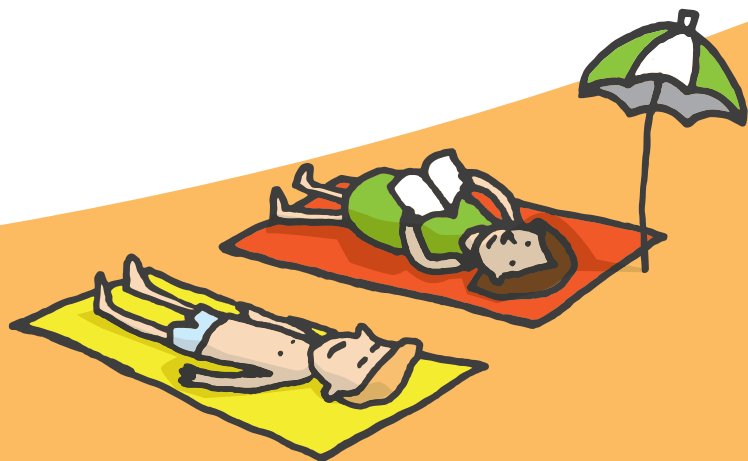
Der skulle stå:

Så får Filippa en idé. "Hvis bilen er i stykker, kan vi bare tage med fly. Ligesom Peter. Han skal med sine forældre til Mallorca! Og babyen i maven må vente lidt."

Men far mener, at det er alt for dyrt at flyve. Så foreslår Filippa, at de kan køre sammen med Julies familie til Frankrig. De har faktisk en ret stor bil.

"Der er alligevel ikke plads til os," siger far. "Jeg er ked af det, Filippa. Men som det ser ud nu, kommer vi ikke på sommerferie i år."

Nu kribler det
endnu mere i Fi-
lippas mave.

"Kan jeg så ikke blive
adopteret af en anden familie,
som ikke har nogen baby i maven? Og som
har penge nok til at købe en ny bil? Eller
endnu bedre: en familie, som har deres eget
private fly!" Nu er Filippa så sur, at hun
skyder underlæben frem, så den ligner en
skuffe.

Mor ser tavst på far, og far kigger stumt ud
ad vinduet. Filippa kan heller ikke finde på
mere at sige.

Der er så stille i køkkenet, at man ikke kan
høre andet end køleskabet, der brummer.

*Brrrrrrm.
Brrrrrrm.*

"Eget privatfly," mumler far pludselig. Så er han igen helt stille.

Brrrrrrrrm.

"Eller en raket," hvisker han så hemmelighedsfuldt, at man næsten ikke kan høre det.

"Der har vi det!" Far springer op. "Filippa, i den her sommerferie flyver vi til månen!" "Til månen?" siger Filippa og mor på en gang.

"Ja, nemlig. Til månen," siger far beslutsomt. Så tager han en slurk vand og går ud af køkkenet.

"Hvor skal du hen?" spørger mor.

"Jeg skal forberede det hele," råber far ude fra gangen. "Sådan en månerejse er ikke helt ligetil."

